

Mária Ritomská

***Návrh skupiny poslancov NR SR
na vyslovenie nedôvery členovi vlády SR
Tomášovi Borecovi***

34. schôdza NR SR, 25.3.2014

Vážená pani predsedajúca, vážené panie poslankyne, vážení poslanci, vážený pán minister,

budem vychádzať z našej ústavy, podľa ktorej Slovensko je zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom, kde sa garantuje štátna moc pochádzajúca od občanov, ktorí túto moc vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov, alebo aj priamo.

Chcem zdôrazniť, že náš demokratický štát neexistuje tak, že ho garantuje nejaký zákon, alebo nejaký dokument, hoci aj tým, ale to nestačí, ale hlavne tak, že má svojich občanov a hlavne, že títo občania majú zákonodarnú moc. Zopakujem, priamu alebo zástupnú moc majú v rukách občania, zákon sú občania, toľko o zákone.

V našej 24-ročnej histórii demokratického štátu sa nám predvádzali rôzni zástupcovia občanov. Presadzovali a snažia sa presadiť vlastnú vôľu v novelizáciách zákonov a často bezohľadne aj proti vôli našich občanov. Tvoria špecificky ústavne zakotvený bezprávny systém. Subjektívne novely a egoisticky presadzované zákony sú obvykle schvaľované bez konzultácie s občanmi a sú nastavené proti slušným občanom našej republiky.

Uvedená prax dokazuje, že skutočnú moc nad našimi občanmi majú vo svojich pazúroch rôzne elitárske oligarchie, ktorí si nahonobili svoje majetky podvodmi v privatizačných machináciách a v neskorších kriminálnych finančných podvodoch. V ich prospech sú prijímané nové a novšie novelizácie. Zamestnanci, študenti, absolventi a dôchodcovia sa majú stále horšie, ako pred rokom 1989. Učitelia nevedia, kto ich platí, či školstvo, alebo policajné ministerium, ale vedia, že učitelia s 30-ročnou praxou sú veľmi zle platení. Lekári a pacienti je samostatná výpalnícka kapitola. Pacienti odvádzajú zdravotnú daň výpalníkov, ktorý finančnými reštrikciami donúti lekára, aby neliečil. Je to zle nastavený systém bez kontroly a médiá musia vykričať každý prípad, ak sa chce zjednať jeho náprava. Ale čo s tými slušnými a trpiacimi občanmi, ktorí sa ani nestážujú? Tí umierajú neliečením a lekári mlčia o tom, ako ich poisťovňa tlačí k múru.

Vážení zákonodarcovia, zamyslime sa, komu sa od roku 1989 polepšilo? Komu štát garantuje vysoké príjmy a vysokú životnú úroveň? Polepšilo sa ústavným činiteľom veľmi jasne a hlasne, poslancom parlamentu sa polepšilo ako prvým a najviac. Stalo sa to už za pána Černogurského. Bol to prvý krok tohto ansámbľu, ktorému sa hovorí parlament. Potom si prílepil každý nasledujúci parlamentný ansámbl v každom volebnom období a tvárili sa, akoby sa občanom vodilo tiež dobre. A takto zakorenení poslanci sa vlastne starajú o svojich voličov iba raz za štyri roky, aj to tiež iba tak štyri týždne. Vyrážajú na poslanecké turnusy iba tesne pred voľbami a vôbec ich nezaujímajú starosti slovenských občanov. Polepšilo sa sudcom a prokurátorom? Štát im garantuje príjmy vo výške trojnásobku priemerného mesačného zárobku a ešte viac, majú aj trinásty, aj štrnásty plat, čo sa všemožne tutlá a odôvodňuje nejakou „nezávislosťou“, nezávislosťou sudcov, čo je demagógia hodná americkej propagandy.

Skutočnosť je taká, že sudcovia nikdy neboli a nikdy nebudú nezávislí. Spomeňme si na prípad Zuzany alebo dvoch starozákonných sudcov a mladého proroka Daniela, ktorý tých dvoch starých luhárov nechal odsúdiť podľa starozákonného práva. Ako je možné, že v modernej dobe niečo také nie je možné? Sudcovia vždy a stále boli, aj budú platení z peňazí občanov.

Pýtam sa, za čo sú platení slovenskí sudcovia? Za to, že prenasledujú chudobných a poškodených občanov nespravodlivými rozsudkami. Pani Bystrianska je buď dezorientovaná, alebo zaujatá vo svoj prospech a v prospech sudcov, alebo úplne nekompetentná. Jej teórie o nezávislosti sudcov ignorujú fakt, že nezávislosť sudcov je závislá k spokojnosti občanov. Postaviť nezávislosť sudcov na vysokých a nezaslúžených platoch je do neba volajúca drzosť a korupcia zakotvená v zákone. Je to nenásytnosť sudcovského stavu. Sudcovský stav by mal byť preosiaty ako skazené žito vo vetre. Sudcovia s nenásytnými požiadavkami by mali byť okamžite odvolaní do jedného všetci, najmä ak súhlasia s teóriami, ktoré nám predkladá pani Bystrianska.

Polepšilo sa advokátom, exekútorom a iným právnickým zamestnancom? Nepochybujme, že áno, zákony im umožňujú zdierať aj najchudobnejšieho občana a dokonca aj vtedy, ak ho fiktívne obhajujú a vlastne mu ešte aj poškodia. Poškodia občanovi a ešte si to

nechajú nehorázne zaplatiť. Je to normálne? Možno, v pekle. Medzi nami ľuďmi je to definované ako kriminálne postavenie právnikov, bezprávie pre občanov a privilégia pre právnickú oligarchiu.

Štát garantuje vysoké ceny za právnické služby. Takto sa to začalo nastavovať už za pána Čarnogurského a neskôr sa posunulo ešte vyššie. Právnik je veľmi dobre zaplatený ako exekútor, správca konkurznej podstaty, notár, advokát, alebo právnik v štátnom úrade. A vždy si môže privyrábať bez kontroly a bez daňového priznania. Zneužitie svojho poslania si nenechá nikým dokázať, ani skontrolovať. Exekútori okrem odmeny za úkony, ktoré vykonávajú, účtujú ešte 20% z vymoženej sumy. Správcovia konkurzných podstát 10% zo peňaženého majetku a utajené provízie pri machináciách a prevodoch majetkov v konkurznej podstate, sa už nedá ani hovoriť. Kto by im to dokázal?

Advokácia je štát v štáte. Štát garantuje advokátske služby aj pre nemajetných občanov, ale iba na papieri. Ak je advokát nedostupný pre neodkladné úkony, tak má nemajetný občan smolu a môže si nohy uchodiť, advokáta nedostane. Ani po písomnej žiadosti na Advokátsku komoru sa mu nemusí vyhovieť. Ani jeden advokát nie je povinný obhajovať, štát nemá zákon, ktorým by to donútil.

Nečudujem sa ani sudcom, že sa porovnávajú s tými tiež právnikmi, ktorí majú vysoké príjmy. Je to choré, nazvem to priam bizarné a úchylné. Toto právne nastavenie je príčinou sociálnej patológie zvanej justifóbia, strach zo súdneho bezprávia. Ak sudca v súdnom spore vykoná 8 pojednávanií, advokáti si v takomto spore zarobia a veľmi pekne. No opýtam sa, nepodozrievate sudcov, že berú provízie od advokátov? Samozrejme, to treba dokázať, ale skôr, než by sme to dokazovali, zamerajme sa radšej na odstránenie tejto sociálnej patológie.

Urobme niečo proti tomu, aby sme advokátov nedelili so sudcami o nekontrolovateľné zisky z odročených pojednávanií. Urobme niečo proti koreňu súdnych prietahov. Jeden taký úkon, ktorý by tento nešvár odstránil, je jednoduchý, stačí jedna vyhláška ministra spravodlivosti. Postačilo by, keby svojou vyhláškou obmedzil počet platených úkonov, napr. jeden súdny proces na dve platené pojednávania. Ostatné súdne úkony by boli neplatené. Nezaplatili by sa ani sudcovi, ani prokurátorovi, ani advokátovi. Každé pojednávanie nad rámec tarifných dvoch pojednávanií by bol dôvodom na zníženie odmeny za prvé dva úkony. Takže po niekoľkých úkonoch navyše, by nemuseli mať zaplatené nič. Presne tak, ako krajčír nedostane za šaty nič, ak nie sú ušité v dohodnutom termíne, ešte pred plesovou sezónou.

Súdne spory by sa rýchlejšie skončili, vymožitelnosť práva by sa zlepšila a čo nie je zanedbateľné, odmeňovanie by nebolo krkolomne horibilné, ale primerané. A bonus pre spoločnosť by bol pokles korupcie medzi advokáciou a justíciou.

Takmer vo všetkých volebných programoch politických strán, aj kandidátov na prezidenta vidíme deklarácie o znížení miery korupcie. A že vraj na zlepšenie vymožitelnosti práva. Takmer každá vláda si do programového vyhlásenia vlády dávala ten istý cieľ, ako vždy. Voliči sú oklamani a po voľbách sa zisťuje vzostup korupcie a pokles vymožitelnosti práva. Pýtam sa, dokedy? Môže ešte korupcia stúpať a vymožitelnosť práva klesať?

V praxi som zistila, že Slovensko je na dne. Vyzerá to asi takto. Chudobní občan, žalobca podá návrh na vymáhanie svojich práv. Sudca to oznámi odporcovi a oznámi mu aj to, čo si má pripraviť ako doklady, aby sa proti sťažnosti obhájil. Pojednávania sa potom vytyčujú dovtedy, kým žalujúci, teda navrhovateľ nedostane infarkt, alebo kým to nevzdá, alebo kým jednoducho neprestane chodiť na súd a potom ho pekne zúčtujú, predložia mu účet.

Vážení, viem o čom hovorím, aj ja obhajujem poškodených občanov ako dobrovoľníčka a neprestávam vychádzať z údivu o pekelnom stave nášho bezprávneho štátu. Filmy o mafiách sú slabý čaj proti slovenskej skutočnosti. Sudca pojednáva osem pojednávanií a žalujúcu navrhovateľku nevypočul ani raz. Zato podnikateľa - odporcu vypočúva aj bez prítomnosti navrhovateľky. Taká je realita na našich súdoch.

Naši politici, ústavní činitelia a vláda Slovenskej republiky sú buď nekompetentní, alebo hrajú divadlo, v ktorom sú hlavnými protagonistami slepej baby, alebo jednoducho podvádzajú občanov kriminálnymi manévrami na ochranu svojich priateľov. Ešte aj pani Bystrianska sa usmieva do televízie, ako keby sme boli slepí a hluchí, ako keby sme nevedeli o korupcii v justícii, o ich neregistrovaných príjmoch a veľkohubo vyhlási, že sudcovia si zaslúžia finanč-

nú podporu svojej „nezávislosti“. Ústavné orgány a vládni činitelia zametajú pod koberec všetky podnety a petície občanov ukazujúce na príčiny vysokej miery skorumpovanosti mocenských orgánov. Všetky podnety občanov ukazujúce na nízku vymožitelnosť práva odkladajú ako nedôvodné, alebo ich zoberú na vedomie bez ďalších opatrení.

Bezprávný stav Slovenskej republiky dosiahol kritickú mieru na hranici chaosu. Slovenskí občania si nevedia vysvetliť, ako je to možné, že keď máme „slobodu a demokraciu“, keď sme zároveň aj euroobčanmi, prečo sa máme horšie, ako pred rokom 1989? A prečo sa máme horšie, ako napríklad rakúski euroobčania? Pochopili by to, keby boli všetci právnici, keby ich všetkých platil štát, ako platí sudcov a advokátov, či prokurátorov. Pochopili by to. Žiaľ, toto nie je možné. Nieкто musí poctivo pracovať a musia platiť dane, aby politici boli kráľovsky platení. Občania miesto slobody demokracie a na miesto prilepsenia dostali iba ilúziu o slobode, podporovanú slobodou vierovyznania. Z pravicového rovnako ako konzervatívneho, či SMER-áckeho pseudosociálneho systému doslova vypadol chlieb a nahradili ho reči o slobode vierovyznania. Politici, sudcovia a média ťahajú za jeden povraz a neváhajú klamať občanom rovno do očí.

Podľa posledného zistenia svetovej škály skorumpovaných štátov, ako uvádzajú Transparency International, je Slovenská republika na 66. mieste zo 183 hodnotených krajín, čo predstavuje piate miesto odzadu medzi štátmi Európskej únie. Zo Slovenskej republiky skončili štáty hodnotené ako domovské štáty mafie, respektíve domovské štáty balkánskych, „rodinných politik“, ako je Taliansko, Rumunsko, Grécko a Bulharsko. Slovensko patrí k piatim najskorumpovanejším štátom v Európskej únii. Poznamenávam, že miera korupcie je na Slovensku nezmerateľná, lebo neskorumpované ostrovčeky našej štátnej moci už dávno zanikli a mieru slušnej normy tu na Slovensku už nikto nepozná. V tomto oceáne korupcie a bezprávia je takmer nemožné podnikáť. Svetové ekonomické fórum hodnotilo 144 krajín, medzi ktorými zaradilo Slovenskú republiku na chvost. Máme u nás oceán korupcie a bezprávia.

Bezprávie a korupciu máme zakotvené aj v ústave. Podľa našej ústavy nie každý sa môže domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zákonom ustanoveným postupom, pretože novelizované zákony znemožňujú občanovi toto právo využiť. Na jednej strane sa píše v ústave, že občan sa môže obrátiť na Ústavný súd, ale na druhej strane sa od občana vyžaduje presný juristicke formátovaný „scenár“, podľa ktorého Ústavný súd bude akože postupovať a tento formátovaný scenár musí občanovi napísať aj podľa ústavy akože právnik, lebo inak jeho podanie bude zamietnuté. Je to zabezpečenie príjmov a bezprácnosť sudcom a zabezpečenie príjmov advokátom. To je úradne zakotvená korupcia. Zároveň je to bezprávie, lebo občan, ktorý je poškodený, má zásadnú prekážku vo vymáhaní práva, ak je zároveň aj chudobný.

Ak to nestačilo, štát pokročil ešte aj mafiánskym smerom a justícií, prokuratúre, polícii, členom vlády a iným, takzvaným oligarchom zabezpečil:

1. platobné tarify, ktoré sú zlatou baňou, ak sa šikovne odročuje a rôzne blokuje súdne pojednávanie. Vždy je to likvidačné pre slušného občana a vždy je to ziskové pre nenásytých právnikov.
2. imunitu a nekontrolovateľnosť pri skúmaní a rozhodovaní. Občan nemá právo ani na získanie výkladu zákona, lebo tak je zákon nastavený, že nie každý môže žiadať výklad.
3. beztrestnosť pri porušovaní zákona vo výkone povolania. Ak sa niekedy výnimočne dokázalo, že sudca pochybil, sudcovi sa nič nestalo, ale ani neospravedlnil a dokonca sa v médiách objavil článok, ktorý sponchybnil dôkaz proti sudcovi. Tak úboho je nastavená morálka a „právna tradícia“ nášho štátu.
4. úmyselné pestovanie právnych medzier v legislatíve.
5. úmyselné udržiavanie dvoch režimov aplikácie práva, z ktorých ani jeden nereprezentuje spravodlivosť, ani právnu podstatu práva
  - a. v procesoch môžeme zažiť takzvaný normálny režim, ktorý ignoruje právne medzery a cieľom takéhoto režimu aplikácie práva je trestanie, či iný postih slabých občanov.
  - b. v procesoch, kde figuruje silný občan alebo silná právnická osoba, môžeme zažiť mafiánsky režim aplikovania práva, v ktorom sa použijú všetky právne defekty na zbohatnutie alebo na unikanie spod právnej zodpovednosti v prospech mocných a bohatých, či vládnych a verejných činiteľov alebo ich takzvaných sponzorov, alebo prisluhovačov a bielych koní.

Uvedené fakty sú koreňmi rovnako pre korupciu, ako aj bezprávny stav Slovenskej republiky. O dodržiavaní zákonov som tu rozprávala dosť a viac než dosť. Žiaľ. Zistila som, že dodržiavaním zákonov sa dá páchať aj krivda. Kto je na vine? Tento nekompetentný minister spravodlivosti, ktorého teraz akože ideme odvolávať? Ja tvrdím, že nie. On teda nie. Moju analýzu nedokáže ani vnímať. A nielen on. Vidím, že ani mnohí z vás nerozumejú tomu, čo sa snažím vysvetliť. Bude to na mojom blogu a samozrejme v parlamente archíve. Dajte si, prosím, námahu a žiadajte to, čo je spravodlivé, čo je logické a čo je potrebné na odstránenie koreňov korupcie a bezprávia.

Žiadam trestnoprávnu zodpovednosť pre zamestnancov silových rezortov, ako je justícia, polícia a prokuratúra a pre všetkých úradníkov štátnej správy, prezidentom počnúc, poslednou sekretárkou, či tajomníčkou končiac. Žiadam hmotné sankcie za chybné úradné a súdne rozhodnutia, hmotné sankcie za pochybenia v neprospech občana. Žiadam zrušenie všetkých privilégií na všetkých úrovniach spoločnosti, aby sme neklamali občanov o demokracii, ktorá je teraz iba fikciou a klamstvom.

Ja som proti odvolaniu pána ministra Boreca z ministerstva, ale som za vyjadrenie skôr nedôvery celej vláde, ktorá oklamala občanov predvolebnými sľubmi o sociálnom zmiere, o sociálnej spravodlivosti. Najbrutálnejšie boli oklamaní autodopravcovia a učitelia. Táto vláda, ktorá likviduje učiteľský stav a likviduje morálku a pracovné nasadenie učiteľov. Dal by Boh, aby sa vám, vážení zákonodarcovia, rozjasnilo a aby ste pochopili aj bez utrpenia, čo je to bezprávie, čo je to skorumpovaný súdny senát a čo je to bezprávny a skorumpovaný štát. My v takom štáte žijeme.

Ďakujem za pozornosť.